

ת"פ 55080/01/13 - מדינת ישראל נגד סעב מנסור

בית משפט השלום בכפר סבא

28 אפריל 2015

ת"פ 55080-01-13 מדינת ישראל נ' מנסור

ת"פ 183-05-12 מדינת ישראל נ' מנסור

לפני כב' השופט מיכאל קרשן

מדינת ישראל

בעניין: המאשימה

נ ג ד

סעב מנסור

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ליאת שפיר ועו"ד קרן דסקין

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד גלאון קפלנסקי

גזר דין

1. הנאשם, סעב מנסור יליד 1986, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של תקיפה וחבלה ממשית בחבורה (ת"פ 183-05-12) ועבירות של הפרעה לשוטרים והעלבת עובד ציבור (ת"פ 55080-01-13).

לפי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 183-05-12 ביום 16.11.2010 בשעת צהריים בטירה נכנס הנאשם יחד עם אחר, טלאל מנסור שמו (להלן - "טלאל"), למכולת של עלא סמארה (להלן - "המתלון"). על רקע חשדו של טלאל כי במועד אחר דיבר המתלון אל ארוסתו באופן לא נאות, הכו הנאשם וטלאל את המתלון באגרופים בפניו. השניים לא הרפו ממנו גם כשניסה המתלון להימלט מהמכולת ובעטו בגופו עד שהועף דרך דלת הזכוכית של המכולת, הדלת התנפצה והמתלון נפל על גבו על הרצפה שהתמלאה שברי זכוכית. בעוד המתלון שרוע על הרצפה אחזו בו הנאשם וטלאל והמשיכו לתקוף אותו באגרופים ובבעיטות. בהמשך השתחרר המתלון מאחיזת הנאשם וטלאל, הנאשם הורחק מהמקום על ידי אחרים והמתלון לקח מקל מטאטא, הכה באמצעותו בטלאל וטלאל בעט בו בפניו ובראשו.

כתוצאה ממעשי הנאשם וטלאל נגרמו למתלון החבלות הבאות: נפיחות בעין, חתכים מרובים בגפיים, חתך במוותן באורך 2 ס"מ שהודבק וחתך באגודל באורך חצי ס"מ שנתפר תחת הרדמה מקומית, רגישות במישוש במוותן ובצלעות, שריטות באזור המותן ובמרפק.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 55080-01-13 ביום 9.1.2009 סמוך לשעה 23:00 רשם שוטר דוח תנועה לנאשם. בהמשך הודיע השוטר לנאשם כי הוא מעוכב, אך הנאשם קילל אותו ובמעמד רישום הדוח אמר לשוטרים שהם "מניאקים" וכי השוטר וואל זיאן הוא "שוטר בוגד", וגידף אותו בכינוי "בן זונה" וגידופים נוספים.

2. אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות

3. במסגרת הסדר הטיעון נתבקש תסקיר מבחן אודות הנאשם והמאשימה הודיעה שתעתור לששה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס.

4. מתסקיר שירות המבחן שהוגש אודות הנאשם בחודש ספטמבר 2013 עולה כי הנאשם הוא בן למשפחה נורמטיבית. הנאשם סיים לימודי רוקחות בירדן בשנת 2012 ובשלב כתיבת התסקיר התקבל להכשרה מקצועית במשרד הבריאות לצורך קבלת רישיון רוקחות בישראל. הנאשם ביטא חשש מפני הרשעתו בדין העלולה לפגוע בעיסוקו ובעתידו. הוא נטל אחריות על מעשיו והסביר את התנהגותו האלימה בלחצים רגשיים בהם היה נתון אותה עת. שירות המבחן העריך כי ההליך המשפטי מרתיע את הנאשם וכיום הוא מגלה יכולת טובה יותר להבין את משמעות מעשיו. נוכח התרשמות שירות המבחן כי הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות או חשיבה עברייניים, וכדי לא לפגוע בעתידו, המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעת הנאשם ולחייבו בשל"צ.

5. במסגרת הטיעונים לעונש העידו מטעם הנאשם אחיו, מוהנד מנסור, אשר תאר את מאמצי הנאשם לרכוש לעצמו מקצוע וביקש לא להרשיעו על מנת לא לפגוע במאמצים אלה, וכן המתלונן, עלא סמארה, שטען כי סלח לנאשם, ו"מישהו שיקר עליו" בנושא התקיפה.

תמצית טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה, עו"ד דנית שושן, טענה כי מן הראוי לגזור על הנאשם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, והפנתה בעניין זה לחומרה המיוחדת הנלווית למעשה האלימות שביצע הנאשם ולעונש שנגזר על שותפו לאותו מעשה. ב"כ המאשימה בקשה לדחות את עתירת ההגנה לביטול הרשעת הנאשם. לדבריה אין במקרה זה נסיבות חריגות שיצדיקו ביטול ההרשעה ובכל מקרה טעמי השיקום אינם יכולים לגבור במקרה זה על האינטרס הציבורי.

המאשימה הגישה פסיקה לעונש.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד גלאון קלפנסקי, טען באריכות מדוע, לשיטתו, מן הראוי לבטל את הרשעת הנאשם. הוא הציג מסמכים מהם עולה כי הרשעה תפגע ביכולתו של הנאשם לקבל רישיון רוקחות בישראל. הסנגור אף טען להבחנה בין הנאשם לשותפו למעשה האלימות מושא ההליך העיקרי.

הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הביע צער על מעשיו, ביקש סליחה מהמתלונן ומבית המשפט ואמר ש"הכל היה

בטעות".

דין והכרעה

8. בישיבה שהתקיימה ביום 23.12.2014 הודעתי כי לא אקבל את עתירת ההגנה לביטול הרשעה וכי הנימוקים לכך יינתנו במסגרת גזר הדין.

9. בעניין זה ניתן לקצר.

10. הגם שהנאשם כשל בבחינת הרוקחות הראשונה שעבר, ברי כי הרשעה פלילית עלולה לסכן את יכולתו לקבל רישיון לעסוק ברוקחות בישראל. ודוק: הסכנה אינה ודאית [ראו רע"פ 654/13 **אבו בכר נ' מדינת ישראל** (26.2.2103)]. אלא, שבכל מקרה, פגיעה (לרוב קונקרטי) בשיקום הנאשם היא תנאי הכרחי להפעלת שיקול הדעת המסור לבית המשפט בנושא ביטול הרשעת בגיר, אך היא איננה תנאי מספיק.

התנאי השני הוא שהעבירה בביצועה הסתבך הנאשם היא מן הסוג שמאפשר אי-הרשעה [ראו והשוו רע"פ 1623/14 **ג'בארה נ' מדינת ישראל** (1.4.2014), פסקה 11]. אינני סבור כי מעשה אלים וברוטאלי כמו זה המתואר בכתב האישום המתוקן בת"פ 183-05-12 הוא מן הסוג שמאפשר כלל לדון בביטול הרשעת בגיר. ידע מי שיחד עם אחר תוקף באכזריות את זולתו, מעיף אותו דרך דלת זכוכית וממשיך לחבול בו באופן שגרם לו לחבלות גוף (תהא הסיבה אשר תהא), כי אי-הרשעה אינה מצויה כלל בסל האפשרויות העונשיות שיעמדו לפני בית המשפט ביום שיגזור את דינו.

מכאן החלטתי לדחות את בקשת הנאשם, הנתמכת בהמלצת שירות המבחן, לביטול הרשעה. חזקה על הגורמים אשר ידונו בבוא היום בבקשת הנאשם לקבל רישיון לעסוק ברוקחות בישראל שישקלו את מכלול הנתונים הרלוונטיים, לרבות ההרשעה.

11. נוכח עתירת המאשימה, המסתפקת במקרה זה במאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות כפי העונש שנגזר על שותפו של הנאשם להליך העיקרי, הגם שהנאשם כאן הורשע בעובדות כתב אישום נוסף, לא ראיתי הצדקה לקבוע במקרה זה מתחם עונש הולם [ת"פ (כ"ס) 39104-11-10 **מדינת ישראל נ' טלאל מנסור** (13.7.2011)]. אסתפק בהבהרה כי עונש מאסר קצר, שניתן לרצות בעבודות שירות, הוא הרף התחתון של מתחם העונש הולם את המעשה העיקרי בו הסתבך הנאשם שלפני.

12. לחובת הנאשם שקלתי את חומרת המעשים, את תוצאותיהם, ואת הצורך להרתיע את הרבים בתחום עבירות האלימות.

13. לזכותו שקלתי את הודאתו אשר חסכה זמן שיפוטי בשני הליכים, את תיקון כתבי האישום, את עברו הנקי,

את חלוף הזמן מאז המעשים והעובדה כי לא נפתחו נגדו תיקים נוספים, את הסולחה בין הצדדים ואת דברי המתלונן בבית המשפט, את נסיבות חייו כמפורט בתסקיר וכן את הפגיעה שעונש מאסר יסב לנאשם ולבני משפחתו.

כל אלה לא שכנעוני כי עונשו של הנאשם צריך להיות שונה מעונשו של שותפו טלאל, מה גם שהנאשם צרף תיק נוסף בעל מאפייני חומרה משל עצמו.

14. שקלתי את השיקולים לקולה ולחומרה והחלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בן ששה חודשים, שירוצה בעבודות שירות במעון "חברת נעורים" בתל מונד, החל ביום 3.5.2015. על הנאשם להתייצב במועד זה בשעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז בשב"ס, יחידת עבודות השירות, ברמלה.

ב. מאסר על תנאי בן ארבעה חודשים, והתנאי הוא כי בתוך תקופה בת שלוש שנים לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה בה הורשע בת"פ 55080-01-13.

ג. מאסר על תנאי בן שמונה חודשים, והתנאי הוא כי בתוך תקופה בת שלוש שנים לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' אייר תשע"ה, 28 אפריל 2015, במעמד הנוכחים.